

Ulpianus, libro septimo decimo ad edictum (D. 8, 5, 6, 2) *Etiam de servitute, quae oneris ferendi causa imposita erit, actio nobis competit, ut et onera ferat et aedificia reficiat ad eum modum, qui servitute imposita comprehensus est. et Gallus putat non posse ita servitute imponi, ut quis facere aliquid cogeretur, sed ne ne facere prohiberet: nam in omnibus servitutibus refectio ad eum pertinet, qui sibi servitute adserit, non ad eum, cuius res servit. sed evaluit Servi sententia, in proposita specie ut possit quis defendere ius sibi esse cogere adversarium reficere parietem ad onera sua sustinenda. Labeo autem hanc servitute non hominem debere, sed rem, denique licere domino rem derelinquere scribit.*

Ulpian, księga siedemnasta komentarza do edyktu (D. 8, 5, 6, 2) Również z tytułu służebności, która została ustanowiona dla dźwigania ciężaru, przysługuje nam powództwo, by sąsiad dźwigał ciężary i dbał o budynki w takim zakresie, jaki został zakreślony ustanowioną służebnością. Gallus jednak uważa, że nie można ustanowić służebności tak, by ktoś był zmuszany do czynienia czegoś, lecz by nie wzbraniał, abym ja działał. Bowiem we wszystkich służebnościach dbanie należy do tego, kto przypisuje sobie służebność, a nie do tego, którego rzecz służy. Przeważył jednak pogląd Serviusa, że w przedstawionym przypadku [uprawniony z tytułu służebności] może bronić się, iż ma prawo zmuszać przeciwnika do dbania o ścianę, która ma dźwigać ciężary. Labeo natomiast pisze, że ta służebność obciąża nie człowieka, lecz rzecz, a w końcu wolno właścicielowi rzecz porzucić.

Wykonywanie służebności gruntowej – służebność podtrzymywania ciężaru budynku sąsiada

- Zwróć uwagę, jakie rozwiązanie odpowiada ogólnej regule wykonywania służebności.
- Rozważ, jakie przesłanki uzasadniają rozwiązanie, które przeważył w praktyce rzymskich jurystów.
- Zob. art. 289 k.c. [utrzymywanie służebności].